

Equips de Matrimonis

Mare de Déu

Número 135

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

Nadal 2018

“Avui... us ha nascut un salvador, que és
el Messies, el Senyor.”

(Lc 2, 11)

» Sumari

3 Editorial

/ Reconciliació, signe d'amor

4/7 Veu de l'Equip Responsable

/ M'aixecaré i aniré

/ Una proposta per a aquest proper Nadal

8/11 Lletra de l'ERI - Consiliari

/ Carta de Octubre de 2018

/ Trobada mundial de les famílies

12 Moviment Internacional

/ Curs de formació cristiana

13/29 Vida del Moviment:

/ Trobada de Nou Impuls a Salomó

(Tarragonès) del 26 al 28 d'octubre 2018

/ Trobada de les jornades de

Nou Impuls a Salomó (Tarragonès)

/ Entre vinyes i vides

/ Jornades Nou Impuls

/ Trobada d'Equips Nous

/ Petita reflexió...

/ Participació dels consiliaris

/ A reveure!

/ Trobada d'inici de curs dels EMD del Sector Vallès

/ Trobada de veterans dels EMD

27i 38 Notes del Secretariat

30/35 Veu dels Equips

/ Inici de curs dels Equips de la Diòcesi de Tortosa

/ Celebració del 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal del consiliari mossèn Antonio

Jurado de l'Equip Benicarló 9

/ Fàtima 2018

/ In memoriam

36/38 Veu dels EDIPS

/ EDIP de Catalunya i Menorca

/ Presentació dels EMD a la Pastoral de la Diòcesi de Barcelona

/ Triatló dels Matrimoni

39 Pare Caffarel

/ Sou esperat

40/41 Pensaments per créixer

42/43 Llibres

/ "Alegreu-vos-en i celebriu-ho" (Gaudete et exsultate) Papa Francesc

43/44 Conte

/ En Matie i l'estel

45 Crítica de cinema

/ La reina de Katwe

46 Pregàries al vent

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca
Edifici de la Paròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Tel. 934 675 551
secretariat@emd-cm.cat
www.emd-cm.cat
Horari del Secretariat:
Dimarts de 10 a 12 h.
Compte corrent EMD ('la Caixa'):
ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD:

Catalunya i Menorca:
Agustín Labrador i Victoria García
victagus@gmail.com
responsables.regionals@emd-cm.cat

» Equip de revista:

Lourdes Gabarron
Manel España i Mercè Masip
Xavi Ibars i Lupe Gordillo
Joan Vergé i Conxita Giró

» Per a publicacions:

revista@emd-cm.cat
joan.verge@josoc.cat

» Disseny i impressió:

Publicitat Tàfàner, S.L.
Tel. 977 881 050
eltafàner@eltafàner.com
Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 135 - NADAL 2018

Les opinions expressades en els articles són les dels seus autors.

» *Reconciliació, signe d'amor*

Aquest és el títol del "Tema d'estudi" del curs 2018-2019. Un tema basat en la paràbola del Fill Pròdig. Que va repassant, reunió a reunió, les diferents facetes que se'ns mostren en aquesta paràbola: Llibertat – Penediment – Retorn – Reconciliació – Festa.

De vegades, ens sentim temptats de pensar que temes com aquest ja no ens diuen res de nou. Que ja estan molt treballats. I no obstant, se'ns proposa que els tornem a revisar, a meditar, a descobrir-ne nous aspectes o recordar i revitalitzar els que havíem oblidat en un exercici de retorns innovadors. "Hem d'intentar llegir l'Evangeli com si fos la primera vegada", ens proposa el primer capítol del Tema. Perquè només així, mirant-lo amb ulls nous, nets de prejudicis, en podrem descobrir noves i estimulants facetes. I des de diversos punts de vista. Així ens podem posar en el lloc del fill pròdig -tots ho hem estat en nombroses ocasions-, o en el lloc del pare que perdona, estima i acull incondicionalment -ho fem això?-, i també en el del fill gran, l'hereu, que se sent menystingut i postergat tot i la seva fidelitat i lleialtat envers el pare -és així com ens sentim?-. I de totes aquestes reflexions en podem treure lliçons de vida cristiana.

Aprofitem que torna Nadal, un temps immillorable per a la reconciliació. De primer amb Déu, que sempre espera, en segon lloc amb un mateix: no pot transmetre amor aquell qui no s'estima. Un amor que ve de la humil constatació de ser estimats pel Pare i de valorar els dons que ens han estat atorgats. Reconciliació amb la família. No poden seure a la taula de Nadal amb rancúnies ni enuigs. I en acabat reconciliar-nos amb la resta de la comunitat, amb la resta de la humanitat. Conscients que som una sola i gran família. BON NADAL!

» M'aixecaré i aniré

Aquest és el lema d'enguany: m'aixecaré i aniré, cap a on? Aquesta és la qüestió.

El nou Equip internacional ha redactat el document "Vocació i missió" on es recullen les línies cap a on ha d'anar el Moviment durant els pròxims 6 anys. A continuació transcrivim alguns punt interessants que ens han fet reflexionar sobre on hem d'anar:

"La nostra experiència de fe cristiana fa de tots nosaltres testimonis privilegiats, no per imposar els nostres costums a una societat que no els vol, sinó per desvetllar les característiques del triomf de l'amor humà a una societat que les amaga"

"Si al nostre costat hi ha ombres, no és perquè els altres les causen, és perquè nosaltres no estem irradiant el llum suficient per aclarir-les"

"En aquesta nova etapa el Moviment reafirma que la seva finalitat carismàtica és no només el conreu de l'espiritualitat conjugal, sinó la promoció d'un esperit missioner en cadascú dels membres, a cada equip"

"A Roma, el Pare Francesc, ens va recordar que l'espiritualitat, si no és missionera, es queda a meitat del camí"

"És una crida comunitària i una crida personal, la nova evangelització implica un nou compromís de cada equipista"

Així doncs, després de llegir aquestes consignes que ens

dirigeixen el Papa Francesc i els nous responsables internacionals, no ens queda res més a dir-vos. Només transmetre-us que des de la nostra responsabilitat regional farem tot el que podrem per tirar endavant aquesta missió.

Però aquest text parla del Moviment i de cada equipista, cadascun de nosaltres tenim aquesta missió. Des de l'Equip internacional ens envien les directrius cap a on hem d'anar i des de l'Equip regional les adaptem a la nostra regió. Però, perquè siguin efectives, ens cal l'ajuda i la col·laboració de tothom, necessitem la vostra col·laboració per portar la llum que tots tenim dins a la resta de la societat. Ja hem parlat altres vegades de com podem col·laborar-hi, per això no us ho tornem a recordar. Però sí que us volem demanar que mireu dintre del vostre cor i que en oració respongueu: Cap a on anirem? A qui li puc parlar de Déu? Com puc fer difusió dels Equips?

Agustín Labrador i Victoria Garcia

Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Una proposta per a aquest proper Nadal*

Són tantes les qüestions que ens acostumen a aclaparar **quan s'acosten les celebracions nadalenques**, que de vegades quedem saturats de coses, celebracions, dinars i sopars, compres, felicitacions, obsequis, ornamentacions, visites etc.

Tot pot estar bé, tot pot ajudar, però també, tot pot distreure del que és més important i fins pot arribar a bloquejar-nos enmig d'aquesta nostra societat de consum.

Nadal, diada en la que celebrem el naixement de Nostre Senyor Jesucrist, diada molt antiga que els cristians van escollir perquè en aquests dies de l'any els romans celebraven les festes del naixement del sol.

La llum del dia començava a allargar-se i enmig de les celebracions romanes, els cristians celebraven el naixement del "nostre Sol" que no és altre que Jesús.

Quan al llarg dels anys la societat va experimentant la influència del món cristià, les celebracions cristianes van agafant empena i arriben a ser ben populars i amb una forta connotació religiosa.

Nadal (naixement de Jesús), Sant Esteve (el primer màrtir cristià), els Sants Innocents, Santa Maria Mare de Déu (el primer dia de l'any), els Mags d'Orient (obsequis per a tothom)...

I al voltant de tot això, quantes tradicions populars han sorgit:

el pessebre, els pastorets, les felicitacions, el dinar de Nadal i el sopar de Cap d'any, amb neules i torrons, els obsequis de Reis, l'arbre de Nadal, els pessebres vivents, les nades, els concerts nadalencs, les diferents loteries, sortides i viatges més llargs, anades a la neu, trobades de família, visites a familiars malalts i a amics...

També s'hi han incorporat recaptos amb finalitats benèfiques i socials, voluntariat i ajudes a diferents institucions altruistes. Jornades amb finalitats més específicament cristianes: dies de reflexió, recés, pregària... Els dies de Nadal estan plens de moltes coses.

La meua proposta és aquesta: que enmig de totes aquestes coses, fent-hi una mica de lloc, o suprimint-ne alguna de les que fem, si cal:

1. Cerquem **una estona una mica més llarga per a la pregària**. Preguar per la pròpia família, per diferents temes del nostre món, per preparar millor les celebracions religioses.

2. Un segon moment per **fer una "sentada", i parlar** entre el matrimoni, i si és possible també amb els fills, del que es pot fer durant els dies de Nadal, Cap d'Any i Reis, tant en **l'aspecte més material**, com en les **celebracions religioses – espirituals**.

3. **Concretar què podem fer** en els aspectes de **solidaritat i ajuda fraterna. Amb amor cristià, ajudar als altres**, directament o per medi de diferents institucions benèfiques, com ara Càritas: amb diners, visites, consells, companyia...

Tingueu tots unes bones celebracions nadalenques!!!!

Mn. Josep Serra i Colomer

Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» Carta de Octubre de 2018

Muy queridos matrimonios y consiliarios equipistas:

Hace 50 años, el inolvidable y santo Pablo VI, publicó la **Encíclica Humanae Vitae** que, sin duda alguna, marca un hito en la historia de la Iglesia y, así se reconocerá en el futuro, en la historia de la humanidad. Es un texto que presenta la belleza del amor conyugal y el valor y la grandeza de la vida humana. Apareció en un momento en el que la tecnología y el materialismo fortalecieron la ruptura entre sexualidad y amor y entre sexualidad y vida.

Ricardo Londoño Domínguez
Consiliario del ERI

Fue su última encíclica aunque todavía le quedaban un poco más de diez años de pontificado. Generó grandes controversias en el mundo y rebeldías al interior de la Iglesia. Su mensaje no fue comprendido y los medios de comunicación lo redujeron a la prohibición del control artificial de la natalidad. La intencionalidad era poder apreciar la vida, el amor, el matrimonio, los hijos como dones del Padre que invitan al hombre a reflejar la imagen de Dios y llegar a hacerse semejante a Él.

Advertía Pablo VI de las nefastas consecuencias para la humanidad si se acogía el camino fácil de la mirada parcial a estas realidades. Sirvió, igualmente, la encíclica para comprender muchos vacíos eclesiales en los campos de la antropología, la sexualidad, el matrimonio. Y, lógicamente, se amplió la brecha entre moral cristiana y sociedad.

Leamos algunos párrafos del texto profético:

“El problema de la natalidad, como cualquier otro referente a la vida humana, hay que considerarlo, por encima de las perspectivas parciales de orden biológico o psicológico, demográfico o sociológico, a la luz de una visión integral del hombre y de su vocación, no sólo natural y terrena sino también sobrenatural y eterna.” (7)

La verdadera naturaleza y nobleza del amor conyugal se revelan cuando éste es considerado en su fuente suprema, Dios, que es Amor... El matrimonio no es, por tanto, efecto de la casualidad o producto de la evolución de fuerzas naturales inconscientes; es una sabia institución del Creador para realizar en la humanidad su designio de amor. (8)

No se necesita mucha experiencia para conocer la debilidad humana y para comprender que los hombres, especialmente los jóvenes, tan vulnerables en este punto tienen necesidad de aliento para ser fieles a la ley moral y no se les debe ofrecer cualquier medio fácil para burlar su observancia...Reflexiónese también sobre el arma peligrosa que de este modo se llegaría a poner en las manos de autoridades públicas despreocupadas de las exigencias morales... (17)

... Y con nuestro predecesor, Juan XXIII, seguimos diciendo: "Estas dificultades no se superan con el recurso a métodos y medios que son indignos del hombre..." (23)

Quiero, en esta comunicación a mis hermanos equipistas, rendir homenaje a quien sufrió tanto por su irrestricta defensa a la vida humana y su entorno, e invitarlos a profundizar en la profecía que en el texto se encuentra. En pocos días, viviremos en la Iglesia la anhelada canonización del querido Pablo VI. Quiero tener un cordial recuerdo de un Pontífice que amó profundamente a la Iglesia y a la humanidad, que sufrió inmensamente por este motivo y quiso ser siempre un fiel discípulo del Señor Jesús.

En sus confidencias y diálogos con amigos cercanos (existen bellos testimonios en la obra de Jean Guitton), en su oración y en sus mensajes, mostró siempre la serenidad y la humildad de quien conocía su responsabilidad y su anhelo de fidelidad y corrió el riesgo de su desprestigio. No ocultó su sufrimiento.

Para nosotros, miembros de los Equipos de Nuestra Señora, Pablo VI ha de ser siempre alguien para tener en cuenta. Que él, interceda por nosotros.

Mi abrazo fraterno,

Ricardo Londoño Domínguez
Consiliario del ERI

» *Trobada mundial de les famílies*

Quatre setmanes després de la Trobada Internacional de Fàtima, on es van reunir més de 8.500 equipistes de més de 80 països com una gran família, nosaltres vam assistir a la 9a. Trobada Mundial de Famílies a Dublín, Irlanda. Aquestes trobades se celebren cada tres anys; l'anterior va ser a Filadèlfia, Estats Units. A Irlanda, 37.000 persones provinents de 116 països van celebrar la riquesa del matrimoni i de la vida familiar.

Paul & Helena McCloskey

Membres de l'ERI

A més de les conferències i dels tallers, també hi va haver sessions dedicades als nens i adolescents, així com una exposició d'uns 300 estands que presentaven les associacions de fe. Els Equips de la Mare de Déu en tenien un, i van tenir el plaer d'acollir els visitants vinguts de diferents països. Alguns eren equipistes, altres ja havien sentit parlar de nosaltres i, per a altres, era la primera vegada que es trobaven amb els EMD. Per a nosaltres, va ser particularment lluminós trobar-nos amb la parella canadenca que pilota el primer equip en llengua àrab en el seu país, i amb un sacerdot irlandès que oficia per a la comunitat filipina d'Islàndia. La nostra aldea global creix, barrejant, com una rentadora, les nacionalitats i cultures. I així, existeixen més de 100 equips francoparlants repartits arreu del món, i recentment hem vist el naixement d'equips libanesos a Sydney, i un equip hispanoparlant a Suècia. Sens dubte, hi haurà molts altres exemples similars dels quals no tenim coneixement.

Estem molt agraïts amb la regió d'Irlanda, tant per la seva acollida als equipistes que estaven de visita, com per haver preparat els documents, l'estand i la rotació de les persones que el van animar. Les parelles dels equips i els consiliaris estaven ansiosos per passar una o dues hores donant testimoni de les benediccions que els aporta el seu compromís en el si dels EMD. Així mateix, nosaltres hem estat especialment feliços de veure que l'Associació de Famílies Inter-esglésies també va estar present en l'exposició. En la zona d'Euràsia tenim molts equipistes pertanyents a altres esglésies cristianes, ja que només dos dels 12 països representats

poden considerar-se catòlics (Irlanda i Filipines). Els matrimonis interreligiosos son molt comuns. Els Equips de la Mare de Déu poden ser una casa per acollir aquestes parelles.

Durant la major part dels tres dies de la trobada, una parella d'equipistes de Gran Bretanya, Anthony i Jane Denman, van estar a l'estand de Famílies Inter-esglésies. Ens han comentat que moltes persones van demostrar gran interès per la missió especial del nostre Moviment i van referir l'estand dels EMD a moltes altres parelles i sacerdots. La parella responsable del Sector Irlandès va pronunciar una estupenda conferència sobre l'esperança per al matrimoni a través dels EMD, la qual també va fer que molta gent visités el nostre estand.

Els principals punts i temes de la trobada van estar relacionats amb el magisteri del Papa Francesc en Amoris Laetitia, particularment sobre els temes de la Família i la Fe, la Família i l'Amor, i la Família i l'Esperança. Les sessions van tractar temes sobre l'amor en el si de la família: com vèncer les crisis en la vida familiar, i també es van referir a allò que passa a l'exterior, famílies i persones de totes les religions o de cap. Un dels temes més importants va ser l'atenció que es va donar a la nostra casa comuna, com ho remarca el Papa Francesc a Amoris Laetitia: "En la família, podem reconsiderar els hàbits de consum per a salvaguardar junts la casa comú." (AL, 227)

Totes les sessions van ser emeses en directe, i aquelles en les quals vam participar nosaltres van ser excel·lents. Moltes es poden trobar al web de la Trobada Mundial de les Famílies (<https://www.worldmeeting2018.ie>) o a YouTube. El dissabte va tenir lloc un meravellós Festival de la Família, al qual va assistir el Papa Francesc, amb emotius testimonis de famílies que havien patit adversitats. La trobada va acabar diumenge amb una missa a Phoenix Park celebrada pel Papa. El Vaticà estima que va ser seguida per més de 300.000 persones. Al final de la celebració, es va anunciar la seu de la propera Trobada Mundial de les Famílies el 2021: Roma! Un cop més, aquest és un lloc on hi ha nombrosos equips que podran participar activament del programa. Us animem a tots a preparar des d'ara la participació perquè, sens dubte, serà un gran esdeveniment.

Paul & Helena McCloskey
Membres de l'ERI

» *Curs de formació cristiana*

Estimats equipistes!!!

¿Sabíeu que s'han elaborat 8 cursos amb textos sobre diferents aspectes de la fe cristiana i que es posen a la vostra disposició si ho voleu?

Us adjuntem l'enllaç que us permetrà accedir als cursos:

<https://equiposens.org/ens/Curso-de-formacion-Cristiana-ENS>

en la secció "Nuestra Propuesta" del web del Moviment

www.equiposens.org.

» *Trobada de Nou Impuls a Salomó (Tarragonès) del 26 al 28 d'octubre 2018*

Des del Moviment se'ns recomana que els equips que ja porten molts anys de camí facin aquestes jornades de formació, perquè sempre és bo posar-nos al dia de què és el que s'ha de fer com persona que pertany als Equips de la Mare de Déu. La rutina fa que de vegades oblidem perquè s'han de fer les coses d'una manera determinada.

Encara que aquest era l'objectiu inicial de les Jornades, també volíem que per a tots els assistents fossin unes jornades de convivència, i de gaudir del que vol dir pertànyer a un Moviment com el nostre. Per això vam decidir fer-les juntament amb els equips nous i també vàrem invitar a tots els consiliaris de la regió. Al final entre grans i menuts vam ser gairebé 100 persones.

L'acollida, divendres 26 d'octubre, va ser entre les 7 i les 8 de la tarda. Els equipistes de Menorca van arribar molt d'hora i van tenir la sort de poder gaudir del meravellós entorn que teníem al voltant del complex turístic on ens trobàvem. La resta no vàrem tenir tanta sort perquè el fred i la pluja ens van acompanyar tot el cap de setmana. Però encara que a fora fos així, l'ambient que teníem a dintre era de calor humà i no ens va importar gens ni mica no poder sortir gaire.

Vam començar les jornades amb una oració, un cop havent sopat vam fer una breu presentació del cap de setmana i després ens vàrem presentar tots els assistents mitjançant un petit joc que, en general, va a agradar molt.

Al complex turístic hi havia un petita capella amb capacitat per a unes 60 persones, cosa que ens va permetre fer l'oració matinal, per separat Nou impuls i Equips nous.

Vam començar les jornades, com no podia ser d'altra manera, fent una anàlisi del camí recorregut fins a l'actualitat, per equips, primer de tot, una petita exposició, després una reflexió en parella i una reflexió en equip, i ,per acabar, la posada en comú.

Cap a mig matí, després del descans, vam fer-nos la foto de grup amb el bisbe auxiliar Toni Vadell. Quin goig veure un grup tan nombrós i amb tantes criatures! ¡Va ser un moment molt bonic!

Després tots junts vam anar a la sala gran per escoltar la xerrada de Toni Vadell sobre la Gaudete Exultate. Podem resumir la seva intervenció en una sola paraula: Impressionant! A les enquestes que vam fer al final de la trobada tothom li va posar un 10. És un gran comunicador, el que va dir i com ho va dir, tothom es va quedar bocabadat escoltant-lo. El bisbe va proposar unes preguntes que vam reflexionar en equips mixtos de 4-5 parelles, tots junts, equips nous i de nou impuls. Aquest moment va ser molt ben valorat per tothom, el fet de compartir amb persones d'altres equips va ser molt enriquidor.

Mentre els equipistes feien les seves reflexions, els consiliaris que van assistir a la convocatòria, es van reunir amb el bisbe auxiliar Toni Vadell per parlar del que signifiquen els Equips de la Mare de Déu i quina és la nostra missió a l'Església a l'actualitat.

A les 4 de la tarda, vam reprendre les activitats amb una xerrada sobre tornar a les fonts, fent una mica de repàs de la història dels Equips i de com es va gestar el

naixement del Moviment. Vam continuar amb el repàs de vida de l'equip a través d'una conversa en clau de teatre, comparant un equip que fa el que cal i un altre que, per la rutina, ha deixat de fer el que és veritablement important, tant pel que fa a les reunions com de la vida del Moviment. Ens vam parlar també del dia d'haver i del que significa la responsabilitat al Moviment.

Després del descans vam reflexionar per equips i vam fer una posada en comú. I en acabar, les parelles van tenir temps per al deure d'asseure's.

A les 8 del vespre ens vam reunir per a la celebració de l'eucaristia, presidida pels nostres consiliaris que ens vam acompanyar el cap de setmana. Després de l'homilia, dos equips nous van fer la seva promesa. La resta d'equipistes vàrem recuperar la promesa que havia fet l'Equip número 1 de Catalunya, fa ja 64 anys, i tothom va llegir la promesa en veu alta. Va ser un moment molt entranyable i emotiu.

Havent sopat, ens vam dirigir a la sala gran on l'equip organitzador havia preparat la festa, un kahoot sobre la Bíblia, i l'Agustín va fer mojitos per a tothom. I amb en nostre indiscutible showman, Albert Pi, la diversió va estar assegurada!

L'endemà, vam començar el dia amb l'oració i després, a la sala gran, el consiliari regional, mossèn Josep Serra, ens va fer una xerrada sobre "L'impuls de l'esperit" i després reflexions en grups sobre les qüestions plantejades.

Després del descans, una mica de balanç, i cap a les 13.30 ens van fer una visita per les instal·lacions amb una explicació de la història de la casa i vam acabar amb un vermut a les bodegues.

Us hem explicat tot el que vàrem fer, que no va ser poc i a més a més va estar molt bé. L'equip organitzador ha treballat amb molta il·lusió i molta cura perquè la trobada sortís el millor possible. I les enquestes confirmen que tots els equipistes n'han quedat molt contents, gairebé el 100 % repetiria si es tornés a fer.

Però encara que tot això és molt important, el que hem vivenciat no es pot explicar, perquè aquesta experiència de compartir, de sentir-te germà de l'altre, s'ha de viure. Aquesta riquesa no la podem perdre, és un veritable tresor el que tenim.

Us volem animar a participar en qualsevol altre trobada que es convoqui, tenim molt a guanyar participant-hi!

Agustín Labrador i Victoria García

Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Trobada de les jornades de Nou Impuls a Salomó (Tarragonès)*

Volem agrair als nostres equipers que estan al capdavant de l'organització, els responsables regionals Maria Victoria i Agustín i també a la Lourdes i el Lluís, membres del mateix Equip, que han col·laborat per fer una estada agradable a Mas Boronat, enriquidora de fraternitat, i en especial la quantitat de detalls que han fet que tot fos un èxit.

Un nou impuls dels EMD, tornar a endollar la Llum que ens ve del més enllà, reunir els equips de Catalunya i Menorca, uns equips que són constants, junts en la recerca de Déu, que no els importa creuar el Mediterrani i entusiasmar gent jove que comença el seu paper de paternitat i maternitat. Entre tots obrim l'oasi del desert: l'esperança per anar endavant amb Crist i ser una mica més sants, doncs ja sabem que la nostra fragilitat és el nostre tarannà, però l'amor del Pare ens ajuda a construir el seu Regne. Som estimats i volem seguir estimant aquí i allà.

I per a aquest nou impuls, el temps ens va acompanyar. Si el dia 25 la calor estiuenca ens deia adéu, els dies 26, 27 i 28 d'octubre una massa d'aire fred i pluja es feia present a la masia del segle XVII situada al poble de Salomó de la província de Tarragona. De la mateixa manera que passem d'un dia amb sol a un altre amb núvols, el Moviment també canvia; de ser la majoria persones grans a tornar a començar amb gent jove... Per a mi que el temps estava en harmonia de canvi amb el nou impuls.

I des del finestral mirant al cel blanc, escric:

*Avui el cel respira els núvols blancs,
com les vostres ànimes
a Déu albirant,
la seva mirada.*

*El do de la pluja
que rega les flors
dels vostres camins sembrats,
entrellaceu el sí
dels equips de la Mare.*

*Ara i avui recolliu
a l'era el blat
per prendre a la taula
el pa de la vida
de Jesús estimat...*

Eulàlia Sauret i Paco Calvo
EMD Barcelona 157

» *Entre vinyes i vides*

La trobada de matrimonis del passat 26, 27 i 28 d'octubre es va celebrar a Mas Boronat, municipi de Salomó. Un paratge amagat entre camins, que ressegueixen els camps de vinyes centenàries, va ser l'enclavament per retrobar la pau i compartir-la amb tots els

matrimonis i famílies que s'hi van aplegar procedents de Menorca, de Catalunya i, fins i tot, d'altres indrets transoceànics. N'hi havia de nous, que miràvem expectants —on caram ens hem ficat!—, i n'hi havia de més antics, que contemplaven orgullosos la feina feta i com creixia la família. Sense cap mena de dubte un maridatge perfecte on el raïm de maduració primerenca i el que porta madurant en bota uns quants anys troben l'equilibri en boca capaç de satisfer el propi Déu. D'això es tractava!

Entre dinars, meditacions, xerrades i, sobretot, en l'oració i l'Eucaristia vam conèixer la importància del camí de santificació que vam emprendre amb el sagrament del matrimoni i vam comprendre que tots podem ser sants, només cal "mourre fitxa", en paraules del bisbe Vadell. I, segurament, moguts amb el zel de saber que tenim un tresor entre mans i que ens cal protegir-lo, ens sentim forts compartint amb altres lluitadors com nosaltres, l'essència de la nostra vida, la nostra espiritualitat, el nostre Déu.

Finalment, vam comprendre la dimensió del Moviment dels Equips de la Mare de Déu, perquè això és el que va saber veure el pare Caffarel i això és, també, el que

ens demana el papa Francesc, que tinguem cura d'això tan sagrat que ens uneix a Déu, que és el matrimoni. I que en aquesta cura, podem comptar amb tots aquells que fan camí amb nosaltres, ja sigui aquí o arreu del planeta.

Abans de dir-nos a reveure, vam rebre una frase que resumeix tot el que va ser i que ens vam endur i que ressona des de llavors dins nostre: l'amor del matrimoni és l'expressió visible de l'amor invisible de Déu. Així sigui!

Xavier Pérez i Meritxell Plana
EMD Barcelona 195

» *Jornades Nou Impuls*

Per a nosaltres va ser un goig participar en aquestes Jornades amb el nostre Equip al complet i també el nostre consiliari. Tot un privilegi!! L'entorn i el clima de les jornades van propiciar poder anar revisant, tots junts, el nostre caminar al llarg dels anys de pertinença als EMD: Tornar a les fonts!!

Ens van ajudar a adonar-nos que, amb el pas dels anys, ens anam instal·lant còmodament dins de l'equip i el nivell d'exigència, algunes vegades, pot minvar. També ens van ajudar a descobrir i valorar positivament la maduresa i la vivència cristiana com a matrimoni durant tot el camí recorregut, fins ara. Les jornades ens van injectar una saludable dosi d'il·lusió i entusiasme per millorar i canviar petites coses que ens ajudaran a créixer com a equip. Perquè l'equip és molt més que un grup d'amistat. No podem perdre l'essència i el carisma del Moviment, i és necessari anar-ho recordant. Les jornades ens hi convidaven expressament: trobar un nou impuls!!

Conviure durant tot el cap de setmana amb d'altres parelles dels Equips, amb realitats ben diferents a les nostres, i poder compartir junts, taula, pregàries, xerrades, eucaristia i d'altres experiències, va ser molt enriquidor. Realment som una gran família!!

Joan Pons i Mercè Capó
EMD Ciutadella 9

» *Trobada d'Equips Nous*

Els dies 26, 27 i 28 d'octubre d'enguany, sota amenaça –executada– de pluja, però amb una sana inquietud i il·lusió, vam celebrar a Salomó (Tarragonès), la primera Trobada d'Equips Nous, el nou format equivalent a les Jornades de Primer Grau que es feien abans. Inquietud perquè no sabíem prou bé com anirien... i il·lusió perquè sempre és vivificant i renovador rebre nous equips!

Aquesta trobada es va fer en paral·lel a la Trobada de Nou Impuls, orientada com una renovació per als equips més veterans. Aquesta circumstància va permetre trobar espais i temps de convivència entre els més novells i els més veterans, fet que sens dubte va enriquir a tothom, com la fantàstica i estimulante conferència de Mn. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, sobre la realitat de l'Església avui i com ens interpel·la a nosaltres com a cristians.

Pel que fa al contingut formatiu de la Trobada d'Equips Nous, específicament, es van treballar quatre tallers sota els títols:

- Qui ens guia?
- El deure d'asseure's
- Què portem pel camí?
- On anem? La internacionalitat del Moviment

Qui ens guia? va córrer a càrrec del Mn. Josep Serra, que va recordar el significat de ser cristià al món actual, i com un equip de la Mare de Déu ens pot ajudar en l'experiència d'aprofundir en el seu coneixement i, especialment, en viure la sacramentalitat del matrimoni, animats per l'Esperit Sant, i a participar en la transformació del món i de la societat en la que vivim.

Mitjançant una gimcana, l'Equip responsable va tractar al taller d'**El Deure d'Asseure's** de transmetre als joves equipistes la importància de la "Sentada", destacant-ne els elements més importants, des de la necessitat d'establir una cita anticipada (dia i hora) amb la parella i d'anotar-la a l'agenda per no oblidar-se'n, fins la forma amb la que s'ha de portar a terme: una bona preparació, una actitud oberta, constructiva, flexible, tractant d'ajudar l'altre i de buscar l'equilibri... i sense oblidar mai l'element principal: la presència de Déu a la "sentada", que no és un diàleg a dos, sinó a tres!

Al tercer taller, **Què portem pel camí?**, l'equip responsable va il·lustrar amb una representació força amena i entenedora la importància dels diferents punts d'esforç, i recordant-ne la importància de cadascun d'ells en el creixement personal, de parella i d'equip.

El darrer taller de la trobada, **On anem?**, pretenia acostar els equips nous al que significa un Moviment d'abast internacional, i no només per les xifres, que Déu n'hi do, sinó a través d'experiències viscudes, reflexions, documents

i sentiments al voltant de tot el que ens pot donar el Moviment, si som capaços d'obrir-nos-hi.

La part formativa va acabar amb una presentació de la figura del pare Caffarel a càrrec del matrimoni Manzanilla-Blázquez.

Més enllà del treball, la Trobada va comptar també amb espais de recolliment, com les pregàries del matins, preparades per l'Equip responsable i pels consiliaris de Menorca, i la Missa, viscuda en família, durant la qual es van presentar i varen fer el Compromís d'entrada als EMD, dos nous equips, un de Barcelona i l'altre de Castelldefels. Els nous equipistes i les seves famílies van rebre la benedicció dels consiliaris presents.

També vam tenir, ja que no podia ser d'una altra manera, espais de celebració i festa, com el kahoot sobre la Bíblia, la nit del dissabte, i una visita guiada a les instal·lacions de la masia Mas Boronat que va acabar amb una copa de cava als soterranis de la finca.

Amb la mateixa il·lusió que l'Equip organitzador va preparar l'encontre, donem la benvinguda als nous membres dels Equips de la Mare de Déu, i esperem amb els braços oberts els altres matrimonis que, en pilotatge o recent arribats, els van acompanyar. Que la Mare de Déu us acompanyi!

Ángeles Sarratosa i José Javier Valero

EMD Barcelona 191

Anna Padrós i Albert Mascaró

EMD Badalona 6

Pilots d'equips nous

» *Petita reflexió...*

Ens emportem com a regal de les Jornades, una de les "sentades" més peculiars i alhora més sinceres i emotives que recordem.

Mai ens hauríem imaginat fer-la en aquestes condicions: saló de banquets, il·luminació excessiva, temps limitat, soroll, anar i venir de cadires, llantions i papers per a la posterior celebració.

Un context poc recomanable pel deure d'asseure's, com cal!

Qui ho diria en aquestes circumstàncies, si tenim en compte que en això som tan metòdics, que vam experimentar una sensació d'aïllament i recolliment que de vegades ni a casa aconseguim.

L'Esperit Sant va bufar a les Jornades... i tant!

Jordi Piqué i Montse Romeu

EMD Cambrils 1

» *Participació dels consiliaris*

El darrer cap de setmana d'octubre, en la Jornada de Nou Impuls dels EMD de Catalunya i Menorca, alguns consiliaris hi fórem presents, acompanyant els matrimonis. La participació va ser profitosa perquè va fomentar la convivència entre els matrimonis i els consiliaris i va fer evident la unió dels dos sagraments –Matrimoni i Orde sacerdotal– que actuen i s'enriqueixen mútuament en bé de l'Església.

Dissabte al matí, cinc preveres vam fer una trobada, on compartírem experiències de les respectives parròquies i la incidència dels Equips en l'activitat pastoral parroquial. Després de dinar ens vam reunir un total de vuit preveres amb el bisbe auxiliar de Barcelona, Mn. Antoni Vadell.

La proposta de la Jornada va ser positiva; tal com deia el títol de la convocatòria, també els consiliaris necessitem un Nou Impuls.

Jesús Llompart Díaz
Consiliari dels EMD de Menorca

» *A reveure!*

Per aquestes dates, més o menys farà 25 anys enrere, ens inscrivíem per participar en el VIII Encontre Internacional dels EMD a Fàtima, llavors érem un matrimoni jove que portàvem pocs anys als Equips i que no teníem cap experiència del significat de la seva internacionalitat.

Aquell estiu de 1994 vam agafar el cotxe i ens vam plantar a Fàtima. L'Encontre ens va impactar molt, ens va tocar el més profund del cor, va ser bonic, inesperat i gratificant. No sabíem ben bé què viuríem i se'ns va donar molt. El primer acte al que vam participar, després de l'acollida, a la nit, va ser la processó amb la Verge per la gran esplanada amb més de 5.200 membres representants de 49 països. El record visual dels matrimonis agafats de la mà i amb les espelmes enceses, aquell mar de puntets lluminosos, aquella multitud silenciosa i orant, pregant els uns pels altres, pel nostre Moviment i per tots els matrimonis, encara ara, quan ho recordem ens emociona. Va ser un impacte molt gran, com tastar un trosset de cel a la terra. Després els dies següents amb les xerrades,

els testimonis de vida, les reunions dels equips mixtes, vam descobrir una nova dimensió del que volia dir ser dels Equips. D'aquella trobada vàrem fer amistats que perduren en el temps, 24 anys després en el XII Encontre Internacional, també a Fàtima, vàrem tenir la gran sort de retrobar-nos uns quants matrimonis que ens havíem conegut llavors. També l'Encontre d'aquest estiu passat ens ha tocat el cor, amb moltes vivències i amistats noves. Al primer Encontre se'ns va demanar disponibilitat per treballar des de l'acció pels Equips i aquesta darrera vegada, constància per pregar-ne.

Quan vam tornar de Fàtima el primer cop se'ns va demanar que expliquéssim les nostres vivències, així ho vàrem fer i al curs següent ja érem els responsables del nostre Sector. Després hem anat tenint moltes responsabilitats dins dels Equips, sempre que se'ns ha demanat quelcom hem dit que sí.

Vam ser elegits responsables de la nostra regió de Catalunya i Menorca i va ser llavors que ens vam incorporar a l'equip de redacció de la revista el setembre del 2008. La revista la formava gent molt compromesa i entusiasta, els matrimonis Miquel Barrobés i Carme Meix, Francesc Fradera i Caritat Castillo, Albert Sorrosal i Anna M. Vidiella, i Albert Mascaró i Anna Padrós. Durant aquests darrers 10 anys alguns membres d'aquest equip vam morir, altres vam marxar i d'altres es van incorporar. Amb tots hem compartit moltes reunions de treball i també d'amistat. Anem passant i anem deixant el nostre treball i esforç per tal de difondre aquells pensaments que ens fan créixer en l'amor, en l'espiritualitat conjugal, en la solidaritat envers els matrimonis dels Equips.

Quins fruits hem obtingut de tot aquest bagatge? L'amor de la parella s'ha engrandit, l'hem fonamentat en Crist i seguint el camí dels Equips l'hem posat al servei de l'amor, de la felicitat i de la santedat. Tenim el privilegi de conèixer molts matrimonis dels Equips que amb el seu exemple ens han encoratjat a estimar-nos més i després de 33 anys de casats podem dir que ens estimem més ara que quan ens vam casar. Per això us volem donar les gràcies a molts de vosaltres que ja sou veterans i experts en l'art d'estimar, pel vostre exemple i per haver fet de l'amor cristià tot un estil de vida, aquest acompanyament d'altres parelles ens ha fet molt de bé.

Als que comenceu o als que fa poc que sou del Equips, dir-vos que val la pena l'esforç i el compromís de voler posar en pràctica els punts d'esforç.

I ara ha arribat el moment d'acomiarar-nos i passar el testimoni a d'altres parelles per a què visquin i aprofitin tota la riquesa que té el nostre Moviment. Continuem sempre units amb vosaltres en la pregària.

Mercé Masip i Manel España
EMD Amposta 8

» *Trobada d'inici de curs dels EDM del Sector Vallès*

El dia 24 de novembre vam celebrar la trobada d'Advent del Sector del Vallès. El ritme de trobades i sopars que tots tenim en vigília de Nadal comporta que cada vegada sigui més habitual fer la trobada el dissabte anterior al començament de l'Advent. Així doncs, es tracta més aviat d'una trobada de preparació de l'Advent. La primera part de la trobada va ser la presentació de L'Advent en l'art que ens va fer mossèn Miquel Planes. Va parlar del sentit del temps litúrgic i ens va descriure algunes obres d'art, on apareixen les principals figures de l'Advent, en especial Isaïes, Sant Josep, Sant Joan i la Mare de Déu. Encara que no és possible transcriure en aquestes breus línies totes les descripcions de les pintures que ens va mostrar, no podem resistir-nos d'esmentar l'obra de Millais, Crist a casa dels seus pares, que acompanya aquestes línies. Sota l'aparença d'una escena quotidiana, apareixen expressats tots els elements de la redempció, que mossèn Miquel ens va anar desgranant.

Després, a partir dels textos bíblics de la litúrgia d'Advent i les explicacions de la xerrada vam estar conversant, mentre fèiem el treball en grups. Aquest va ser un moment clau de la trobada, on els diferents equips del Sector ens unim, compartint la nostra experiència de fe. En aquesta trobada, a més a més, vam comptar amb la incorporació d'un nou equip, el Terrassa 21, format per germans vinguts de Colòmbia, Perú i Veneçuela, alguns dels quals ja fa temps que formen part dels EDM en els seus països, i ens van enriquir amb les explicacions de la vida en les seves comunitats.

Després, seguint l'esquema d'aquestes trobades, vam fer la posada en comú, i vam participar a la missa vespertina de la parròquia. Pensem que havent-ho

fet així, en comptes de celebrar la missa en algun altre indret, ens dona un sentit eclesial més gran, ahora que ens permet difondre el coneixement del Moviment. Per cloure, com és habitual, vam fer un berenar-sopar mentre conversàvem de temes més prosaics.

Joan Palomares i Maria Garcia
EMD Terrassa 20

Vida del Moviment

» *Notes del Secretariat*

Que potser teniu cap article que us agradaria que es publiqués a la Revista dels EMD?

Que potser heu fet fotos d'alguna trobada del vostre Equip?

Sí??? Envieu-nos-ho i ho inclourem al proper número!!!

Podeu enviar les vostres col·laboracions a l'adreça: revista@emd-cm.cat

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook!:
EMD Catalunya-Menorca

JA TENIM NOU WEB!!!!

AQUÍ US DEIXEM LA NOVA ADREÇA:

<https://emd-cm.cat/>

» *Trobada de veterans dels EMD*

Estimats equips:

No puc deixar d'expressar la més profunda satisfacció per aquesta "trobadà" d'avui amb els EMD i, a més amb una generació en bona part dels "històrics". Amb brevetat voldria expressar la meva vivència en aquests moments.

Crec que un dels grans encerts els primers anys de sacerdoci va ser dir "Sí" als primers quatre matrimonis que em demanaven si els volia acompanyar com a consiliari de l'equip que es proposaven fer. Jo no els coneixia, però havia sentit parlar a Roma del moviment dels Equips de la Mare de Déu. I els hi vaig dir que "Sí". D'això ara fa 58 anys.

I no m'he mogut del "sí", malgrat els alts i baixos. És més, el "sí" amb els anys encara es va doblar i triplicar, portat per la voluntat de servir als Equips. I és que en aquest servei hi he trobat fondària espiritual, iniciativa, creativitat i pensament interior i compromís exterior. En els Equips s'ha viscut sempre la inquietud de la recerca i un renovat sentit d'Església. Dels anys 1970 als 2000 he tingut la invitació d'escriure a la revista dels Equips de Matrimonis de la Mare de Déu. La Revista, que perdura i s'aguanta forta i ferma, no sols dona per escriure, però sobre tot per fer pensar. La revista m'ha fet escriure. S'escriuen coses que venen de molt endins, de l'endins de la vida dels Equips, s'escriuen coses que no saps ben bé d'on venen, però sap que són veres... i són coses de tots.

Són els anys de més entusiasme eclesial. Vivíem el Concili Vaticà II amb una esperança, que no hem perdut... ni pensem perdre. Els Equips ens ajudaven a arrelar fortament els fonaments de la nostra existència cristiana:

Crist... L'Eucaristia... L'Església... el sacrament de l' Amor.

Desglossant, sense separar-los, aquests eixos primordials ens han fet sentir que formen part (i ho diem amb humilitat) d'una realitat que ens supera, la de "l'amor que és amor", com deia el papa Pau VI, i donats a un servei constant i a una conjugalitat sempre renovada.

Això fa que els Equips se sentin "parcel·la de l'Església" i salvaguarda de l'amor de conjugalitat. D'aquí ve que el papa Francesc posi tanta esperança en els esposos. D'aquí ve que els Equips no oblidarem mai el missatge del pare Caffarel, que fa de la "pregària" l'eix vertebrador de la fe.

Per molts anys !

Josep Massana
Caputxí

» Reunió d'inici de curs del Sector H

El passat dia 20 d'octubre, el Sector H va iniciar el curs amb una reunió al Casal Calassanç de Barcelona que va tenir com a eix central una activitat lúdica titulada **“Una història fantàstica. Un viatge a través de la creativitat”**, dirigida per l'Helena Portella Bergés, il·lustradora, artista plàstica, docent i especialitzada en activitats de participació col·lectiva.

Els assistents estàvem dividits en petits grups i diverses taules amb papers i retoladors. Llavors, l'Helena ens va convidar a dibuixar, primer individualment i després en grup, els diferents elements d'una imaginària història fantàstica de la que a cada taula en tenia assignat un.

Un cop obtingut el resultat ens va plantejar la següent pregunta: **“I si la història que estem construint fos el futur de la família?”**

I aleshores, ens va demanar que, entre tots els membres de cada grup, pintéssim en un nou plafó la nostra visió d'aquest futur des de l'element que corresponia a cada taula.

Finalment, vàrem exposar tots els plafons dibuixats i cada grup va poder explicar el seu treball, on van quedar reflectits els personatges, dificultats, ajudes, eines, objectius, etc. que havíem considerat que podien constituir el futur de la família.

L'objectiu d'aquesta activitat, segons va explicar l'Helena, era deixar descansar una estona l'hemisferi esquerre del nostre cervell, que passa llargues hores analitzant dades adquirides i fent projeccions de futur, i potenciar les idees creatives, i també una mica esbojarrades, del nostre hemisferi dret que treballa des de l'acció del present. Va ser una activitat molt interessant que, tot dibuixant cadascú com sabia i podia, ens va fer pensar i treballar individualment i en grup.

La trobada es va acabar amb la celebració de l'eucaristia i un dinar.

Lluís Duran i Josefina Robert

EMD Barcelona 94

» *Inici de curs dels Equips de la Diòcesi de Tortosa*

El diumenge 7 d'octubre de 2018 es va celebrar la trobada d'inici de curs dels equips de la diòcesi de Tortosa. Van ser acollits a la parròquia dels Dolors de Tortosa, el rector de la qual, mossèn José Luís Arín, és consiliari d'un dels equips. Ell mateix va presidir l'oració de la jornada. Els responsables de Sector ens van presentar el tema d'enguany: "Reconciliació, signe d'amor".

Després de participar a la missa de la parròquia, alguns dels matrimonis que van assistir a la Trobada internacional de Fàtima ens van explicar la seua experiència, que va ser molt positiva i molt estimulant.

Cap a les 14h, va tenir lloc el dinar en un restaurant proper.

Xavier Aixendri i Lluïsa Muñoz
EMD Tortosa 7

» *Celebració del 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal del consiliari mossèn Antonio Jurado de l'Equip Benicarló 9*

A principis de juliol de 2018 l'Equip de la Mare de Déu Benicarló-9 vam celebrar amb alegria i goig els 50 anys de l'ordenació sacerdotal del nostre consiliari mossèn Antonio Jurado.

Discret, proper, familiar, amb un do especial per a l'escolta i unes paraules sempre a punt per donar ànims.

Bon coneixedor de la realitat de l'Església actual, no s'excusa en ella sinó que sap esprémer la part bona de la mateixa.

Com a consiliari del nostre Equip i del Sector Tortosa B es mostra sempre obert a noves propostes que condueixin a una millora com a cristians, com a família, com a persones perquè és conscient que és bo per a tota la comunitat.

Celebrarem una bella homilia a l'Ermida de Sant Gregori per donar gràcies pels 50 anys de sacerdoci i demanar que la Mare de Déu el segueixi il·luminant per omplir d'obres bones als seus feligresos de la Parròquia de Santa Maria del Mar de Benicarló i ens pugui guiar i enriquir com a Equip i com a cristians.

Vàrem acabar la jornada amb un dinar festiu.

Felicitats a Mossèn Antonio!

Pepita Signes i Pepe Pintat

Benicarló 9 (Sector Tortosa B)

» *Fàtima 2018*

Ho desitjàvem, ho volíem, i, finalment, ha estat possible, ha estat una realitat. Les sis parelles que formem l'equip Vinaròs-2 hem participat en el XII ENCONTRO INTERNACIONAL EQUIPAS DE NOSSA SENHORA, FÁTIMA 2018. Hem notat l'absència del nostre consiliari, Mn. José Luis Arín, a qui hem tingut molt present.

Què hem viscut a Fàtima? Què hem sentit? Què hem experimentat? Ho podríem resumir en aquests punts:

- Trobada
- Pregària
- Testimoniatge
- Universalitat, catolicitat i diversitat

Fàtima 2018 ha estat una trobada. Una trobada amb un mateix, perquè cadascú de nosaltres s'ha preguntat: quina és i quina ha de ser la meua actitud, quin el meu paper respecte a la parella, a l'equip, al Moviment, a l'Església?

Una trobada amb profunditat amb la parella, examinant quina és la nostra situació actual, per què, què hem de millorar? "La sentada" (deure d'asseure's) duta a terme a l'esplanada i la renovació de l'aliança matrimonial, van ser moments culminants de la trobada conjugal.

Una trobada amb l'equip. És clar que ens trobem moltes vegades. Tanmateix Fàtima ha suposat una trobada especial. Molt intens i emotiu l'acte de donar-nos la pau en l'Eucaristia de la cloenda.

Una trobada amb altres parelles, sobretot les dels respectius grups mixtos. Ens hem interrelacionat, ens hem conegut, hem après els uns dels altres, ens hem animat mútuament.

Una trobada amb el Moviment. Trobada ben joiosa perquè és ben viu, ja que el missatge del pare Caffarel continua arribant a moltes parelles d'arreu del món.

Fàtima 2018 ha estat pregària. Pregària comunitària al començament de cada dia, meditació sobre la paràbola del fill pròdig, oració conjugal i oració individual. Passar per davant de la capella de les aparicions, o simplement veure-la d'una mica més lluny, fa brollar de cadascú una oració espontània i sincera, t'apropa a Déu!

Fàtima 2018 ha estat testimoniatge. Testimoniatge ofert a tota l'assemblea per membres dels equips, sobre molt diversos aspectes de la vida. Tots ells van

evidenciar que quan s'experimenta una veritable trobada amb Crist, quan Crist forma part de tu, l'Esperit actua, i et dóna força per actuar. Testimoniatsges tots ells molt colpidors, especialment el de l'arquebisbe emèrit Georges Casmoussa, de l'Iraq, qui va estar segrestat i a punt de ser assassinat per membres d'Estat Islàmic.

Testimoniatsges molt més quotidians, propers, però igualment intensos, expressats en les reunions dels equips mixtos. Hem comprovat la il·lusió, la força, l'empenta amb què viuen la pertinença als EMD. Hem comprovat com l'oració, la confiança infinita en Déu, l'ajuda mútua, tot això forma part de la vida dels equipistes.

Fàtima ha estat catolicitat, universalitat, alhora que diversitat. Ens hem trobat matrimonis de setanta-vuit països, vinguts de totes les latituds. El missatge cristià és viscut arreu del món. Però hem vist ben clar que tots tenim davant una tasca important, la missió, que ha de començar pel nostre entorn.

Després d'haver viscut Fàtima 2018, tornem ben convençuts que "El Senyor és la meua força, el Senyor el meu cant. Ell m'ha estat la salvació. En Ell confio i no tinc por".

Rafa Jiménez

EMD Vinaròs-2 (Sector Tortosa B)

» *In memoriam*

REFLEXIONES SOBRE LA MUERTE DE VALENTÍN MORENO HECHAS EL DÍA DE SU ENTIERRO, 27 DE AGOSTO DEL 2018

Valentín de un gran corazón era un hombre serio, trabajador, responsable y comprometido. Falleció el 25 de agosto. Hoy damos gracias a Dios por ello y por su ejemplo de su vida.

En sus últimos momentos de lucidez, se confiaba totalmente al Señor: “Señor ven a mi auxilio, date prisa en socorrerme. Señor acuérdate de mí”.

Hoy de alguna manera, celebramos y sentimos la huella que ha dejado Valentín en nuestras vidas, y de un modo especial en su esposa Prisci, sus hijas y sus nietos que estaban a su lado y veían como poco a poco se desgastaba su físico. Pero también son testigos de lo que iba haciendo el Señor con su alma a través de la enfermedad, el dolor y el sufrimiento. Ha dejado huella en nosotros por la forma de abandonar este mundo, su serenidad y su paz.

Aunque tenemos la certeza de morir, la muerte siempre nos sorprende y cuestiona. La muerte de una persona querida como la de Valentín nos llena de tristeza, nos desgarrar por dentro, y siempre nos deja un vacío que nadie ni nada puede llenar.

También quiero recordaros que, como cristianos, aunque sintamos muy fuerte el dolor y la tristeza de la separación, siempre nos acompaña la certeza de la futura inmortalidad, que nos consuela y mantiene en la esperanza.

Valentín ha encontrado su inmortalidad.

Padre Raul Valentín Massana

Consiliario del EMD B157

DEFUNCIÓ DEL PARE JOSEP SOLÉ I ROVIRA, CARMELITA I RECTOR DE LA PARRÒQUIA MARE DE DÉU DEL CARME DE TERRASSA

El dia 3 d'agost de 2018 moria a Terrassa, als 81 anys, el pare Josep Solé i Rovira, carmelita, rector de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

El pare Josep Solé havia nascut a Barcelona el 13 de juny de 1937. Ingressà a l'Orde del Carme i professà com a religiós carmelita. El 25 de març de 1961 va rebre l'ordenació sacerdotal. La major part de la seva vida religiosa i sacerdotal ha transcorregut a la comunitat de Terrassa, com a mestre de l'escola i rector de la parròquia.

Des de l'any 1982, gairebé 36 anys, va ser nomenat rector de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa, on ha treballat fins a la seva defunció en la cura pastoral de la parròquia i en els Equips de la Mare de Déu. En els darrers temps ha patit una malaltia que ha portat amb discreció i serenor.

El pare Josep Solé, fa molts anys que acompanya els EMD del Sector Vallès, d'on era el consiliari de Sector. La seva presència, la seva profunditat, la seva saviesa han anat marcant la marxa de les trobades del Sector, al llarg dels darrers anys.

Els equipistes del Vallès ho fem saber a tot el Moviment perquè l'encomaneu a la misericòrdia del Senyor. A.C.S. Gràcies.

Pare Gaspar Borda

Consiliari EMD Terrassa 17 i 19

El passat dia 14 de juny va morir a Barcelona, als 78 anys, el sacerdot diocesà Manuel Claret Nonell, consiliari dels equips Barcelona 175 i Barcelona 176.

Ordenat sacerdot el 1962, va ser director de Càritas Diocesana de Barcelona, professor, doctor en Teologia Moral, delegat de Pastoral Familiar de l'Arquebisbat de Barcelona durant 13 anys i rector de la Parròquia Mare de Déu de la Pau de Barcelona durant 27 anys.

Enrique Manzanilla

EMD Barcelona 176

» *EDIP de Catalunya i Menorca*

A partir d'aquesta revista inclourem un nou apart. Molts de vosaltres ja sabeu el que volen dir les sigles d'EDIP: Equip per a la Difusió i Pilotatge.

Per acomplir aquesta missió que Déu ens ha encomanat, a través de les paraules del pare Caffarel i el papa Francesc, volem reforçar aquest equip de treball a la nostra regió de Catalunya i Menorca. Encara que tots i cadascun de nosaltres podem fer difusió individualment, la feina en equip, sempre surt molt millor, i nosaltres d'equips en sabem un niu.

Com moltes vegades us hem dit, tenim un tresor que és la nostra fe, i que per cuidar-la i reforçar-la tenim el nostre Moviment que ens ajuda en aquest camí. Ara tenim un encàrrec molt concret, hem de sortir, ens hem d'aixecar i anar i convidar la gent del nostre entorn a conèixer els Equips. I no només hem d'anar a la gent que ja hi creu, també hem d'oferir la nostra ajuda a aquelles persones que es troben una mica allunyades de l'Església perquè la seva fe és tan sols la que tenen des de la seva infància o aquells que tenint fe, no estan casades, o en qualsevol altra situació. Hem d'anar a oferir el camí a Déu com nosaltres sabem fer-ho, a través d'un equip que ens ajuda a viure més plenament. Per a tots aquells que no els coneguem, hi ha els equips "Tàndem" i els equips "Reliance", que s'han creat, precisament per això, per acompanyar parelles en situacions diferents a les parelles que podem pertànyer als Equips de la Mare de Déu.

L'ideal seria que a cada sector hi hagués un grup de matrimonis que es comprometí a fer aquesta feina de difusió, però mentre tant caldria poder començar amb un matrimoni per sector, com a mínim. De moment ja hi ha tres parelles que s'han ofert: Sisco i Susana del Sector Tortosa B, Liberto i Lourdes del Sector Barcelona, i Basili i Goretti de Menorca.

Animeu-vos, podeu trucar als vostres responsables de sector per oferir-vos com a matrimoni EDIP.

Victoria García i Agustín Labrador

Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Presentació dels EMD a la Pastoral de la Diòcesi de Barcelona*

Mentre els participants van entrant i seient a la capella, sona una música tranquil·la...

Escoltem la música uns minuts més fins que tothom ha arribat.

Encenem una espelma i comencem.

Breu introducció per vincular el lema de la Trobada General "Servint amb alegria" amb l'oració.

A continuació fem un petit exercici de relaxació mentre va sonant una música de fons... La idea és ajudar-nos a entrar en una actitud receptiva i passar del brogit exterior a la interioritat. Adoptem una postura adequada, tanquem els ulls i seguim les indicacions per centrar-nos en la respiració, traient les tensions i afliixant el cos. Escoltem la música i deixem que recorri el nostre interior. En acabar, obrim els ulls o els mantenim tancats durant tota l'estona.

Fem ara una invocació a l'Esperit Sant, mitjançant un cant. D'aquesta manera ens volem obrir a la trobada amb Jesús.

Seguidament llegim el verset 20 del capítol 3 del llibre de l'Apocalipsi: "Mira sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell i ell amb mi". N'escoltem també la versió cantada de la Germana Glenda.

A continuació fem un exercici de visualització. Es tracta de deixar-nos dur per la imaginació. Anem seguint un relat en el que imaginem que estem a casa nostra i que Jesús ve a veure'ns... ve pel carrer, puja les escales de casa, truca..., anem sentint unes preguntes que ens situen davant d'aquesta trucada de Jesús a la porta de la nostra vida..., els nostres dubtes, les nostres pors..., finalment ens decidim. Anem cap a la porta i l'obrim.

Jesús és davant teu. Els seus ulls et miren amb dolcesa, no et recrimina res, tot al contrari: t'acull, et valora, t'estima... Li dius: Jesús, entra a casa meua i us abraça..., fas que entri i Jesús et mira amb tendresa i et diu "Quant he esperat aquest moment!"...

Tot seguit, una estona amb música de fons ens permet assaborir aquesta visualització i retenir-ne aquella imatge més impactant o més consoladora.

Després, qui vol expressa en veu alta, alguna frase d'acolliment a Jesús... inspirada en la visualització.

Acabem el taller amb un cant i resant junts el Pàrenostre.

Ángeles Sarratosa i José Javier Valero

EMD Barcelona 151

» *Triatló dels Matrimoni*

Vam arribar a l'aplec de matrimonis a Sant Vicenç de Montalt el 20 d'octubre de 2017, dia en que feien la triatló. No sé si va ser casual o encertat per inspirar aquest article. El cas és que tots, quan parlem de matrimoni, hauríem de fer com els atletes que veïem baixant a tota velocitat per la pendent muntanya. La triatló és una cursa que posa a prova als atletes en la modalitat de natació, ciclisme i cursa atlètica. És una competició exigent que requereix de moltes habilitats. No només és una carrera de fons, requereix saber aprofitar les millors aptituds en cada moment, i sobretot demana constància en l'entrenament. Cal preparar-se per poder fer front a les dificultats amb les quals ens trobarem. No hi ha cap camí pla ni cap cursa fàcil.

Crec que una triatló és una bona metàfora del què volem aconseguir amb el pilotatge. Volem ser uns autèntics atletes del matrimoni i treballar plegats per assolir la fita que ens vàrem proposar el dia que ens vàrem dir "sí vull" davant de Déu. Perquè casar-se no només és una festa. Amb entrenament, podem aconseguir que sigui motiu de celebració cada dia, fins i tot de Santificació!

Diumenge passat vàrem gaudir del deure d'asseure's i del què representa. Una simple posada en comú. Una oportunitat d'anar assolint etapes fins a la gran fita. Trobar-nos amb Déu, tots tres, i aprendre que la vida és simplement amor. Només ens cal entrenar per trobar-lo.

Meritxell Plana
EMD Barcelona 195

» *Notes del Secretariat*

Equips Mare de Déu
Catalunya i Menorca

ADREÇA

Edifici de la Parròquia de Sant Isidor
C/ Urgell 176, 2n
08036 Barcelona
Horari: dimarts de 10 a 12 h
Telèfon: 934 675 551

Si us cal contactar-hi fora d'hores:
correu electrònic: secretariat@emd-cm.cat
WhatsApp: 640 294 885 (NO trucades)

Recordeu que si per algun motiu encara no heu pogut fer l'aportació del Dia de l'haver, sempre s'hi és a temps de fer-la. Ja ho sabeu, els ingressos d'un dia.
El compte, el de sempre:

ES19 2100 0832 6102 0030 1580

Gràcies!

» *Sou esperat*

Una sensació d'angoixa s'empara de nosaltres quan, en arribar a una ciutat desconeguda (al port, a l'estació, a l'aeroport), no hi ha ningú que ens esperi. En canvi, si un rostre rialler ens acull, si unes mans s'estenen cap a nosaltres, de seguida ens sentim meravellosament reconfortats, deslliurats de la cruel impressió de trobar-nos perduts, esgarriats. Tant se'ns en dona, llavors, d'aquells costums, d'aquella llengua, de tota aquella gran ciutat desconcertant: no ens fa res d'ésser per a tothom un estrany des del moment que, per a algú, som un amic.

És reconfortant també descobrir a casa dels que ens acullen que ens estaven esperant. Pares i fills no han de dir pas gran cosa perquè ho endevinem: llur acolliment, una certa classe de deferències, basten. I en la nostra cambra, unes flors, un llibre d'art (perquè coneixen els nostres gustos) acaben de persuadir-nos-en.

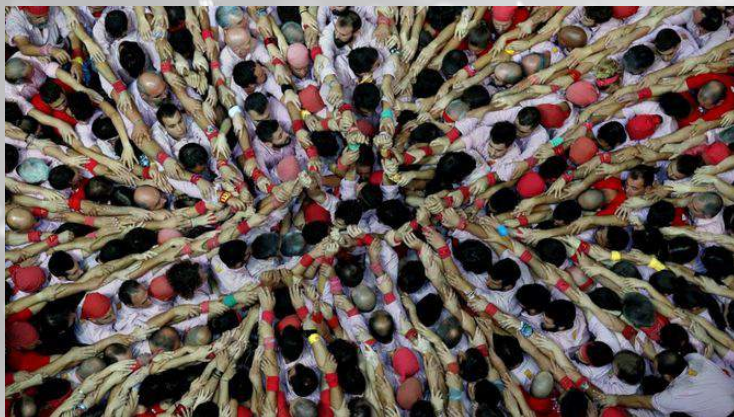
Jo voldria, estimat amic, que quan aneu a pregar tingueu sempre el ferm convenciment d'ésser esperat: esperat pel Pare, pel Fill i per l'Esperit Sant, esperat en la Família trinitària. Que hi teniu un lloc a punt: recordeu en efecte, allò que el Crist digué: "Us prepararé un lloc". Potser m'objectareu que ell parlava del cel. És cert. Però l'oració, justament, és el cel, almenys allò que n'és la realitat essencial: la presència de Déu, l'amor de Déu, l'acolliment de Déu al seu fill. El Senyor ens espera sempre.

Millor dit: tot just hem fet alguns passos que ell ja ve al nostre encontre. Recordeu la paràbola: "Encara era un tros lluny, que el seu pare el va veure, se'n va compadir i, corrents, se li va tirar al coll, i el besava". I, tanmateix, aquell fill havia ofès greument el seu pare. Això no impedeix que fos esperat, impacientment.

Pare Henri Caffarel

Cent cartes sobre la pregària,
Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
(Carta núm. 1 sobre la paràbola del
fill pròdig)

Els castellers de la nostra terra fan un vuit de nou amb folre i manilles. El castell s'enfila. I, al capdamunt, l'enxaneta s'enduu tots els aplaudiments. Jesús ens invita no pas a ser enxanetes, sinó a treballar perquè l'enxaneta pugui. Posar-se a sota, fer pinya, perquè els altres creixin, es desenrotllin, arribin com més amunt millor. Com Joan Baptista que deia de Jesús: Convé que ell creixi. Jo he de minvar.

Jaume Sidera

Jo crec que el món pot millorar. Em sosté saber que he pogut oferir alguna cosa per intentar millorar la situació de la persona i que alhora això és el granet de sorra que pot millorar una mica el món. Tothom té la capacitat de millorar alguna cosa del seu entorn. I molta gent vibrant en aquesta seqüència millora el món.

Olga Gallardo

Les desigualtats socials no han caigut del cel, sinó que són conseqüència d'un món molt mal repartit. Acusar els pobres de ser-ho perquè volen és d'un malícia molt poc evangèlica, i el Papa amb el nom del sant d'Assís no es cansa d'apuntar amb el dit les causes estructurals de les desigualtats. No ho fa per ideologia o perquè ha llegit llibres marxistes, sinó perquè s'ha cregut una història que es diu evangeli.

Míriam Díaz Bosch

Res no és propietat nostra en un món del qual som, això sí, part inseparable. Tampoc el saber no ens pertany: només hi tenim accés si sabem escoltar, si sabem acceptar la nostra condició de ser en relació amb tot el que existeix. La Universitat de la Terra és un context d'aprenentatge on viure aquesta connexió.

Àngels Canadell

Abraceu voluntàriament la pobresa: només així fareu creïble l'anunci del Regne. Posar-se en mans de Déu no és possible si les riqueses ocupen el nostre cor.

Quan us retireu per estar a soles amb el Pare, ajunteu la vostra pregària a aquells sentinelles de l'Església que pregunten cada dia sense preocupar-se de què diran, ja que només cal cridar el seu nom amb amor i amb les mans obertes, i Ell, que és el vostre Pare, us les emplenarà. Després, amb el mateix amor, repartiu a mans plenes els regals.

Ramon Rius

L'amor per la pròpia sang no s'esborra, potser s'esvaeix una mica amb el temps. Però, esclaiat i tot, s'aferma ben endins. De vegades, hom el necessita per aclarir un punt familiar, històric, professional, i el mur de l'absència ens n'aviva el record. Uns quants anys més! Però, com deia una velleta de l'Aleixar, "natros no en tindriem mai prou si Nostro Senyor no ens cridés".

Albert Manent

El mateix riu de la vida que corre dia i nit a través de les meves venes passa també a través del món i dansa amb rítmic compàs. És la mateixa vida que brolla joiosament a través de la pols de la terra en innumerables tiges d'herba i esclata en tumultuoses onades de fulles i flors. És la mateixa vida que es gronxa en l'oceà-bressol de naixença i de mort, en reflux i en torrent. Sento que els meus membres esdevenen gloriosos amb el contacte d'aquest món de vida. I aquest batec vital de moltes èpoques fa dansar ara orgullosament la meva sang.

Rabindranath Tagore

Tria a cura de **Carme Meix**

» “Alegreu-vos-en i celebren-ho” (Gaudete et exsultate) Papa Francesc

En aquesta exhortació apostòlica, el Sant Pare fa una crida a la santedat en el món actual. La primera part, “La crida a la santedat”, ens diu que “ningú no se salva sol, com a individu aïllat, sinó que Déu ens atreu tenint en compte la complexa trama de relacions interpersonals que s’estableixen en la comunitat humana: Déu volgué entrar en una dinàmica popular, en la dinàmica d’un poble”. Aquesta és una crida feta per a cadascun de nosaltres, siguin quines siguin les nostres capacitats i circumstàncies. “Per a un cristià no és possible pensar en la pròpia missió a la terra sense concebre-la com un camí de santedat, perquè aquesta és la voluntat de Déu, que visqueu santament”. “No tinguis por d’apuntar més amunt, de deixar-te estimar i alliberar per Déu. No tinguis por de deixar-te guiar per l’Esperit Sant. La santedat no et fa pas menys humà, perquè és el trobament de la teva feblesa amb la força de la gràcia”.

En la segona part, el papa Francesc ens adverteix dels perills que s’oposen a aquesta santedat. “Moltes vegades, en contra de l’impuls de l’Esperit, la vida de l’Església es converteix en una peça de museu o en una possessió de pocs. Això passa quan alguns grups cristians donen excessiva importància al compliment de determinades normes pròpies, costums o estils. D’aquesta manera, se sol encotillar l’Evangeli traient-li la senzillesa captivadora i la seva sal”.

El tercer capítol és una glossa de les benaurances. Cadascuna acaba amb una frase resum:

“Ser pobre en el cor, això és santedat.”

“Reaccionar amb humil mansuetud, això és santedat.”

“Saber plorar amb els altres, això és santedat.”

“Cercar la justícia amb fam i set, això és santedat.”

“Mirar i actuar amb misericòrdia, això és santedat.”

“Mantenir el cor net de tot el que taca l’amor, això és santedat.”

“Sembrar pau al nostre entorn, això és santedat.”

“Acceptar cada dia el camí de l’Evangeli encara que ens porti problemes, això és santedat.”

El capítol quart, “Algunes notes de santedat en el món actual”, ens adverteix, entre altres temptacions, del perill d’usar les xarxes d’Internet per a difamar o criticar els altres. I acaba, “Les coses dites fins ara no impliquen un esperit apocat, tristici, agrit, melangiós, o un baix perfil sense energia. El sant és capaç de viure amb alegria i sentit de l’humor. Sense perdre el realisme, il·lumina els altres amb un esperit positiu i esperançat.”

I ens exhorta a la pregària: “No crec en la santedat sense pregària, encara que no es tracta necessàriament de llargs moments o de sentiments intensos”.

Llegir i meditar a fons cadascun dels capítols d’aquesta exhortació apostòlica és un exercici molt recomanable.

Carme Meix

» *En Maties i l’estel*

Fa uns dos mil anys, a l’Orient, hi vivia en Maties, un jove bufó. I en Maties anhelava ser un home savi. Els astres del firmament el fascinaven, i mai es cansava de mirar el cel, ni de perdre’s en la seva immensitat.

I es va donar la casualitat que la mateixa nit que Melcior, Gaspar i Baltasar van descobrir el nou estel, en Maties també el va veure.

“Aquest estel és molt més brillant que els altres –va pensar–. És l’estel d’un rei. Sens dubte, ha nascut un nou sobirà. He de trobar-lo i oferir-li els meus serveis. Em posaré en camí, i l’estel em guiarà.”

Va estar una llarga estona pensant què podia dur-li al nou rei. El seu capell de bufó, el seu carilló i la seva flor eren els seus béns més preuats.

Així doncs, va emprendre el camí, el seu capell de bufó al cap, el seu carilló en una mà, i la flor en l'altra.

La primera nit, l'estel el va guiar fins a una casa. Allí va trobar un nen paralític. Plorava perquè no podia jugar amb els altres nens.

"Li donaré el meu capell a aquest nen –va pensar el bufó–. Ell el necessita més que un rei". El nen es va posar el capell al cap, i el seu somriure feliç va commoure en Maties.

La segona nit, l'estel el va guiar fins a un palau. Allí va trobar un nen cec. Plorava perquè no podia jugar amb els altres nens.

"Li donaré el meu carilló a aquest nen –va pensar el bufó–. Ell el necessita més que un rei." El nen va fer sonar el carilló, i el seu somriure feliç va commoure en Maties.

La tercera nit, l'estel el va guiar fins a un castell. Allí va trobar un nen mut. Plorava perquè no podia jugar amb els altres nens.

"Li donaré la meua flor a aquest nen –va pensar el bufó–. Ell la necessita més que un rei". El nen va contemplar la flor, i el seu somriure feliç va commoure en Maties.

"Ara ja no tinc res per oferir-li al nou rei. Potser seria millor que tornés cap a casa."

Però quan el bufó va mirar cap al cel, va veure que l'estel s'havia aturat i que brillava més que mai.

Aleshores va anar cap on assenyalava l'estel. Davant d'un estable que era al mig del camp, va trobar tres reis i alguns pastors. Ells també havien estat seguint l'estel per conèixer el nou rei.

El nou rei estava en un pessebre, era un nen pobre i anava nu. Maria, que volia posar un drap net sobre la palla, mirava al seu voltant tot buscant ajuda. No sabia on deixar el nen.

Josep donava de menjar al ruc; i els altres anaven carregats de regals. Els tres reis duïen or, encens i mirra; els pastors portaven llana, llet i pa.

En Maties anava amb les mans buides. Maria, plena de confiança, va dipositar el nen en els seus braços.

En Maties havia trobat el rei a qui volia servir a partir d'aleshores.

I va saber que havia donat el seu capell de bufó, el seu carilló i la seva flor per poder rebre ara d'aquest nen, amb un somriure, la saviesa que havia anhelat.

Adaptació del conte de **Max Bolliger**

Tria a cura de **Lourdes Gabarron**

» *La reina de Katwe*

Katwe és una barriada marginal i extremadament pobre de Kampala, una ciutat d'Uganda propera al Llac Victòria. Atur, pobresa, explotació, conflictivitat, manca d'higiene, d'oportunitats, d'educació... En aquest entorn, un jove activista amb fortes conviccions religioses, Robert Katende, es dedica a formar el jovent a través dels escacs.

Phiona Mutesi és una nena d'onze anys que viu en aquest barri amb la seva mare, vídua de guerra, i els seus germans. Encuriosida pel joc i animada pel seu preceptor, va aprenent a jugar. Tot i les dificultats de l'entorn on viu, jugar als escacs l'ajudarà a vèncer les seves pors. Amb molt de sacrifici, Phiona va guanyant diversos campionats locals i nacionals, i fins i tot arriba a representar, als catorze anys, el seu país a l'Olimpíada d'escacs. Temps més tard es va convertir en mestra dels escacs.

Emotiva història basada en fets reals, que ens transmet el missatge que les persones amb importants carències se'n poder sortir i obtenir importants triomfs a la vida.

“Als escacs, el més petit es pot convertir en el més gran.”

Pel·lícula produïda per Walt Disney el 2016 i dirigida per Mira Nair.

Té una durada de 124 minuts.

Està disponible en DVD i plataformes de cinema (Netflix).

Xavi Ibars i Lupe Gordillo
EMD Terrassa 17

» *Nadal*

Ben humilment, prop Teu, direm totes les coses,
i la llum dels Tus ulls serà damunt els mots
un clar segell de pau.
Tu parlaràs amb les nostres paraules
i ens tornaràs els mots florits de benaurances.

Jordi Sarsanedas

Nadal 1970

Nascuts en sang i amb clara sang rentats,
però no creats per un dia vessar-ne.
Perquè la sang és per batre joiosa
-al front dels infants, i al cor dels vells
molt cansats d'estimar-
i resseguir camins de joves venes.
I no és la sang per donar flor als fruiters.
I no és la sang per fer créixer els rius,
i no és la sang per afegir un color
als vint-i-vuit d'un mar sense somriure.

Això vull dir-vos quan Nadal s'acosta
i perdoneu si no resulta un christmas
molt gentil, ni bucòlic, ni pairal.
Però l'Infant va néixer i el seu premi,
una ferida que mai més no hem clos.

Maria Àngels Anglada

Trià a cura de la **Carme Meix**

L'EQUIP DE REVISTA US
DESITJA BON NADAL!!!!